

Malé zamyšlení aneb od každého kousek

Další letní nebo hlavní, jak kdo chce, sezona je na dohled. Všichni, kdo v cestovním ruchu pracují, mají za sebou maraton příprav produktů, katalogů, nabídek a celé veletržní martyrium a před sebou další – neméně významný maraton realizací svých snah. Je to tak trochu nekonečný příběh. A je úplně jedno, pracovalo-li se v soukromé firmě, infocentru, na městském úřadě, kraji nebo v instituci takřkajíc státní, či spíše státem živěné. Není ale jedno, zda se pracovalo dobře nebo „jen tak na oko“. Jak býváme také někdy svědky. Čekáte-li, že se pustím do kritiky konkrétních osob nebo činů, nedočkáte se. Není třeba, on nám to vždy nakonec nejspravedlivěji spočítá sudí nejpřísnější – pan turista. Chci věřit, že úcty, které od něj budeme mít všichni vystaveny někdy koncem podzimu, nebudou „v červených číslech“, jak se u nás v Česku v posledních letech často říká. Že se dočkáme odezvy z velké části pozitivní a hodnocení kladného. Přeji to všem, hlavně pak pracovitým lidem v regionech, kteří se usilovně perou s nepřízní osudu v podobě neustále průsvitnějších rozpočtů, ale bojují dál, vymýšlejí, jak za ještě méně peněz pořídit ještě více muziky. Zatím to jde. Zatím! Ale jak praví z nutnosti upravené staré české přísloví: „Je materiál, ze kterého bič neupleteš“. Kde však brát a nekrást!

Ono bylo kde brát posledních pár let. Evropské fondy byly celkem štedré. To je ale už prakticky minulost. Dobře už bylo.

Možná jsme si hodně zvykli, že lze poměrně „lacino“ přijít k penězům. Určitě si mnozí v pohodě žili v závětrří rozpočtů, které nikoho nenutily přemýšlet a vymýšlet. Je smutné, že si někteří tak zvaní manažeři pramálo lámou hlavu tím, jak dál. Je až neuvěřitelné, když od některých z nich slyšíme: „až nebudou, tak to zavřeme“. Tím „nebudou“ jsou myšleny peníze a slovy „to zavřeme“ dávají nepokrytě najevo, jaký vztah mají ke své práci i k oboru. Vesele se tiskly tuny letáků a skládaček, méně se uvažovalo, zda skutečně přinesou nějaký efekt a už vůbec se nemyslelo na to, jak vydělat vlastní prostředky. Už dlouho se nijak netajím názorem, že infocentra nebo MAS by měly mít možnost provozovat vlastní obchodní činnost, prodávat regionální produkt bez toho, že by organizovaly i dopravu. Že by jejich financování prospívalo prodávat víc než pohlednice a drobné předměty. Jsou přece zahraniční modely, kde to velice dobře funguje. A budiž mi odpuštěno vzdělání nepravnické, argument, že to u nás není dovoleno, se mi nezdá nijak opodstatněný. Spíš je pravdou, že taková činnost v našem právním řádu (o zákonu o cestovním ruchu raději ani nemluvm) není nijak popsána. Jak praví selský rozum a někteří právníci, co není zakázáno, je dovoleno. Ale musí se chtít. Ono se asi chtít bude muset. Už aby to bylo!

Šikovných lidí, kteří by uměli postavit na nohy vlastní městský nebo krajský byz-

nys, známe dost. Mají spoustu zkušeností, před dvaceti lety byli při tom, když se u nás cestovní ruch jako obor klubal z dětských plenek. Někteří sice už míří do klidnějších důchodových vod, ale nejsou to žádní nemohoucí starci. Určitě by dokázali při odchodu svým nástupcům předat víc než jen agendu. Určitě by přispěli víc než dobrou radou. Jsou to totiž opravdové osobnosti cestovního ruchu, na které se ale jen zřídka pamatuje při slavnostních ceremoniích. Jedna z takových osobností – všichni jej dobře znáte – právě teď, na začátku léta, odchází ze zaměstnání. Věřím ale, že neopouští obor. Myslím, že toho není schopen. Že Mgr. Josefa Hapáka, dlouholetého tajemníka Regionu Slovácko, budeme vídat v Uherském Hradišti, na veletržích a možná i na dalších akcích i nadále. Za přibližně dvě desetiletí, co stál v čele sdružení pro rozvoj cestovního ruchu, jsme jej poznali jako osobnost, která nejenže by se neměla ztratit ze scény, ale měla by se dočkat odpovídajícího, byť alespoň společenského ocenění. Byl, stále je a věřím, že i nadále zůstane osobností regionálního, krajského i celorepublikového, tedy domácího cestovního ruchu. Odchod do důchodu ještě přece nemusí znamenat konec pracovních aktivit v oboru.

Přidáváme se s celou redakcí k představitelům města Uherského Hradiště, které Josefu Hapákovu udělilo čestné uznání, a blahopřejeme, děkujeme za spolupráci a příkladnou práci pro rozvoj domácího cestovního ruchu a přejeme mu hodně zdraví, stále dobrou náladu a těšíme se, že se budeme i nadále vídat.

Laco Kučera

Hotel Alessandria Hradec Králové	2	Já, Slezskoostravský hrad slavím deset let	13
Malé zamyšlení aneb od každého kousek	3	Nové partnerství a spolupráce	14-15
Na kole po hřebenech Krušných hor	4	O čem vyprávějí vína Nitranského kraje	16,24
O nejkrásnějším nábřeží	5	Letní aktivity na severovýchodě Slovenska	17-19,1
Historická litoměřická zastavení	6	Inspirativní EXPO 2014 – Vysoké Tatry	20
S Kartou hosta vesele do světa	7	Tatranská tradice a moderní styl	21
Poznávejte naše regiony	8-9	Zrcadlo turizmu	22
Kuchařka tradičních pokrmů na Slovácku	10	Bachledova dolina	23
Po trasách Moravskoslezska	11		
Karneval chutí byl opravdu chutný	12		

Spojte se s TRAVEL profi na facebooku

facebook

TRAVEL profi – časopis pro cestovní ruch, Šéfredaktorka: Eva Kovářová, Ediční rada a spolupracovníci redakce: Tereza Štastná, Jan Štastný, Mgr. Marie Kysilková, Bořek Homola, Laco Kučera, Vydavatelství: Eva Kovářová – TRAVEL profi, IČO: 63969262
Sídlo: Horčíčkova 546, 149 00 Praha 4, tel./fax: 272 919 586, vedení redakce – mobilní telefon: 608 032 397, travel-profi@volny.cz, www.travel-profi.cz, DTP a tisk: Ivan Vopelák – polygrafická výroba, Starý Kolín. Distribuce: SEND Předplatné spol. s r.o., Praha MK ČR E 5591, ISSN 1211-2798. TRAVEL profi vychází 9 x ročně vždy poslední týden v měsíci (v únoru, červenci a v srpnu nevychází). Za podklady reportáží a inzerátů odpovídá autor či zadavatel. Přebírání informací a zpráv je možné pouze se souhlasem vydavatele!